

یادداشت سیاسی

بقیه از صفحه ۱
 خامنه ای که در صدد بود تا یک کوتوله سیاسی وابسته به دربارش را در این مسند بنشاند و نظام را کاملاً «پاسداریزه» و «یکدست» کند، اکنون که ناتوان از پیشبرد پروژه اش شده، با فرار به جلو به انکار هدفش می پردازد و می گوید: «اگر منظور از این اتهام، این است که نظام می خواهد همه کشور را به دست یک جناح بدهد، این کاملاً غلط است زیرا ما معتقدیم وجود دو جناح که به قانون اساسی وفا دارند و در مجموعه نظام کار می کنند، مانند دو بال، امکان پرواز و اوجگیری را برای نظام فراهم می سازد و باعث رقابت و پیشرفت می شود. اگر منظور دشمنان ما از اتهام یکدست کردن نظام این است که ما اجازه نخواهیم داد در کشور و در اصول نظام شکاف ایجاد شود، ما همین را دنبال می کنیم و مثل همه دنیا اجازه نخواهیم داد کسانی که به قانون اساسی معتقد نیستند و اصل نظام را قبول ندارند در راس نظام قرار گیرند.»

خامنه ای برای این که خودیها و به ویژه رفسنجانی بتواند در این نمایش انتخاباتی شرکت کند، با اشاره به این که خاتمی «با تدین و عقل زیر بار» تضعیف قدرت ولی فقیه نرفته خط سرخهای ولایتش را مشخص می کند. بلافاصله پس از حرفهای ولی فقیه، موقعیت «مصرف داروی تلخ» برای هاشمی رفسنجانی فراهم می شود.

روز سه شنبه ۲۰ اردیبهشت علی اکبر هاشمی رفسنجانی طی بیانیه ای برای حضور در نهمین دوره نمایش انتخابات اعلام آمادگی می کند. وی در بیانیه خود می گوید: «هرگز گمان نمی بردم شرایط چنان رقم خورد که در معرض آزمونی دوباره قرار گیرم.» و این که: «تصمیم به حضور در انتخابات ۲۷ خرداد یکی از سختترین تصمیماتم در سراسر سالهای فعالیت سیاسی من بوده است.» و «نمی خواستم گمان شود که نظام جمهوری اسلامی توان زایش نخبگان و مدیران تازه را ندارد.» در این جملات که با دقت تنظیم شده، رفسنجانی اقرار می کند که جمهوری اسلامی توان «زایش نخبگان و مدیران تازه را ندارد.» چرا که اگر چنین ظرفیتی در این نظام وجود می داشت، نه رفسنجانی مجبور به مصرف داروی تلخ می شد و نه خامنه ای مجبور به عقب نشینی از هدفش.

رفسنجانی در بیانیه خود به «گسترش تنشها و تنازعات زبانبار» و «بروز گرایشهای افراطی» در درون نظام می پردازد و به «شکل گیری فضای سردی که مردم را در وضعیت نگران کننده» قرار داده اشاره می کند. وی با یادآوری این که: «شرایط حساس منطقه ای و جهانی به گونه ای است که غلبه بر آن، نیازمند انسجام و عزم ملی برای تنش زدایی و جلب اعتماد بین المللی است.» و بالاخره رفسنجانی «شائبه زیر سوال رفتن کارآمدی نظام» را مهمترین پارامترهای به «صحنه انتخابات» آمدنش، البته با تاکید بر این که این آمدن «پاسخ متواضعانه به همه

دعوت کنندگان در گستره این سرزمین ثروتمند و تمدن ساز» است، اعلام می کند. البته تواضع رفسنجانی برای «گستره این سرزمین ثروتمند» در چپاول مردم هرچه بیشتر شریک شود و ایران را به نابودی بیشتر بکشاند برای همه قابل فهم است. اما نکته ای در بازی رزیلانه رفسنجانی با صراحت بیان نمی شود برنامه او برای «تنش زدایی و جلب اعتماد بین المللی» است. همه ی ناظران آگاه به مسائل رژیم ایران به این نکته اشاره می کنند که این تصمیم حاوی پیامی متفاوت از پیام ولی فقیه برای طرفهای خارجی است. این پیام به ویژه از آن نظر مهم است که مساله «غنی سازی» به یک بحران حاد در مناسبات بین رژیم و طرفهای اروپایی تبدیل شده است.

مردم ایران و جنبش آزادیخواهان آنان است که اکنون با اتخاذ سیاست تحریم گسترده نمایش انتخاباتی، نظام ولایت فقیه را به چالش کشیده است.

از روابط عمومی حزب موفله اسلامی اعلام کرد که، محمد نبی حبیبی در پایان نشست دبیران حزب موفله اسلامی، در مورد آخرین تحولات مربوط به رقابت کاندیداها و ورود هاشمی به صحنه رقابتها از لاریجانی به عنوان کاندیدای حمایت کرد. وی روز ۱۶ اردیبهشت گفته بود که: «صلاح دین و دنیای ما در معرفی یک نامزد است و اگر با دو کاندیدا نیز وارد انتخابات شویم آراء ما شکسته خواهد شد و این به ضرر ماست.»

آیا این حمایت قاطع حزب موفله و شورای هماهنگی نیروهای انقلاب اسلامی را باید به حساب حمایت «بیت رهبری» از لاریجانی گذاشت؟ اگر چنین است پس سر سختی سردار قلاب که سعی می کند خود را خوش تیپ و خوش لباس نشان دهد، باید چگونه تفسیر کرد؟

سیاست تحریم اکنون به یک سیاست علنی و توده ای تبدیل شده و همه ی شیفتگان آزادی این سیاست را تقویت خواهند کرد.

روزنامه شرق در شماره روز یکشنبه ۴ اردیبهشت از قول محمد باقر قالیباف نوشت که: «بدون توجه به تصمیم شورای هماهنگی به مبارزات انتخاباتی خود ادامه خواهد داد.»

واقعیت این است که شکاف در دارودسته ولی فقیه یک واقعیت انکار ناپذیر است و این شکاف است که سبب آن شده که طرفداران ذوب در ولایت کاری کنند که به گفته محمد نبی حبیبی «صلاح دین و دنیا» ایشان در نظر گرفته نشود. چنین شکافی در

داروی تلخ را مصرف کرد، ثبت نام کاندیداهای این نمایش انتخاباتی آغاز و تا پایان وقت اداری روز شنبه ۲۴ اردیبهشت ادامه یافت.

این بخش از نمایش انتخاباتی بیشتر جنبه کمدی پیدا کرد و در مجموع ۹۲۱ تن مرد و ۸۹ تن زن ثبت نام کردند که از نگاه شورای نگهبان کلیه پرونده کلیه زنان ثبت نام شده بدون بررسی و فقط به خاطر زن بودن کنار گذاشته خواهد شد.

رسیدگی به صلاحیت داوطلبان از روز یکشنبه ۲۵ اردیبهشت آغاز شد و این

دوم خردادها که آنان نیز دو کاندیدا معرفی کرده اند نیز وجود دارد.

بنابراین اگر فرض را بر این بگذاریم که شورای نگهبان صلاحیت همه ی خودیها را تأیید می کند، و اگر هیچ یک از داوطلبان به سود دیگری کناره گیری نکند، پس رقابت بین رفسنجانی با چهار کاندیدی دیگر مساله اصلی این نمایش انتخاباتی است.

اگر رفسنجانی نتواند در این رقابت سخت برنده شود، ولی فقیه نظام از دو جهت بازی را در مقابل حریف هفت خط خود برده است. زیرا از یک طرف رقابت بین خودیها را تأیید کرده و از طرف دیگر در این رقابت پوزه رفسنجانی را به خاک مالیده است.

اما اگر رفسنجانی برنده این نمایش انتخاباتی شود، سوال اصلی که مطرح می شود این است که آیا وی پیام متفاوتی برای «تنش زدایی و جلب اعتماد بین المللی» دارد و یا وی نیز همچون سید محمد خاتمی تکرارکننده پیام ولی فقیه نظام در صحنه بین المللی است؟

واقعیت این است که میدان مانور رفسنجانی چندان گسترده نیست و پیام متفاوت او چیزی جز پیام تسلیم در مقابل فشارهای بین المللی نمی تواند باشد. هزینه این تسلیم هم چیزی جز برچیده شدن بساط ننگین حاکمیت استبدادی مذهبی نیست و بنابراین منطقی نیست که فکر کنیم او چنین پیامی به طرفهای خارجی ارسال کند.

رفسنجانی نمی تواند و نمی خواهد مبتکر برنامه و عملی که پایه های ولایت خامنه ای را سست کند باشد. هدف او کش دادن شرایط کنونی و بازی با چالشها و تنگناهای طرفهای خارجی است. او می خواهد در خاکریز وضع موجود وقت گذرانی کند تا طرفهای خارجی به خواست اصلی رژیم ایران یعنی «تضمین امنیت» تن دهند.

در این میان و مستقل از هر بازی درون حکومتی و بازی کل حکومت با طرفهای خارجی، مردم ایران و جنبش آزادیخواهان آنان است که اکنون با اتخاذ سیاست تحریم گسترده نمایش انتخاباتی، نظام ولایت فقیه را به چالش کشیده است.

اگر برای جمهوری اسلامی پیشبرد این نمایش انتخاباتی مهم است، برای مردم تحریم این نمایش اهمیت اساسی دارد. سیاست تحریم اکنون به یک سیاست علنی و توده ای تبدیل شده و همه ی شیفتگان آزادی این سیاست را تقویت خواهند کرد.